Na 245/2003-5

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci **žalobce J. P.**, proti **žalovanému označenému jako Český stát (Ministerstvo spravedlnosti ČR)**, o náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, **t a k t o :**

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 27. 1. 2003, která došla Nejvyššímu právnímu soudu dne 30. 1. 2003, domáhal toho, aby Nejvyšší správní soud vydal rozsudek, jímž se z důvodu nezákonného postupu Krajského soudu v Praze, správních orgánů Okresního úřadu v Kladně, Magistrátu města Kladna odbor výstavby a Okresního soudu v Kladně ruší rozhodnutí Okresního úřadu v Kladně, referátu regionálního rozvoje č. j. RR8646/98 výst. Dv. z 8. ledna 2000, které bylo nezákonné a odporuje správnímu řádu a občanskému soudnímu řádu a tím došlo k nezákonnému odmítnutí kolaudace, což je v rozporu se stavebním zákonem a vyhláškou č. 137 MMR a § 63. Okresní úřad v Kladně nepostupoval dle závazného právního názoru Krajského soudu v Praze a nesplnil úkol posouzení podle § 127 odst. 1 občanského zákoníku. Dále požadoval plnou úhradu náhrad soudních, správních, náhradu vzniklých škod a ztrát z nezákonného postupu ve výši 400 000 Kč. K žalobě připojil rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 9. 1999 č. j. 45 Ca 122/98-39, rozhodnutí Okresního úřadu v Kladně, referátu regionálního rozvoje ze dne 14. 9. 1998 č. j. RR/646/98 - výst./Dv., rozhodnutí Okresního úřadu v Kladně, referátu regionálního rozvoje ze dne 8. 1. 2000 č. j. RR/646/98-výst. Dv. a podání Ministerstva pro místní rozvoj ČR ze dne 14. 11. 2000.

Nejvyšší správní soud o žalobě nemohl věcně jednat a musel žalobu odmítnout z těchto důvodů.

Ve správním soudnictví jednají a rozhodují krajské soudy a Nejvyšší správní soud. Podle § 2 zák. č. 150/2002 Sb., (soudní řád správní - dále jen s. ř. s), ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Podle § 12 s. ř. s. Nejvyšší správní soud mimo jiné rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem. Kasační stížnost je opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.), lze ji však podat jen proti rozhodnutím krajských soudů vydaným po dni účinnosti soudního řádu správního, t. j. po dni 1. 1. 2003.

Z podané žaloby však plyne, že se žalobce domáhá náhrady škody ve výši 400 000 Kč způsobené nezákonnými rozhodnutími v žalobě uvedenými, čímž došlo k nezákonnému odmítnutí kolaudace.

Postup ve věcech náhrady škody způsobené rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem upravuje zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Podle § 14 tohoto zákona nárok náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím a rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření se uplatňuje u orgánu uvedeného v § 6. Podle § 6 zák. č. 82/1998 Sb. ve věcech náhrady škody způsobené rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o regresních úhradách jednají jménem státu ministerstva a jiné ústřední správní úřady (dále jen „úřad“).

Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení je úřadem podle odstavce 1

a) ministerstvo spravedlnosti, došlo-li ke škodě v občanském soudním řízení nebo v trestním řízení, a dále v případech, kdy bylo soudem ve správním soudnictví vydáno nezákonné rozhodnutí, jímž soud, rozhodl o opravném prostředku nebo o žalobě proti rozhodnutí územního celku v samostatné působnosti, a v případech, kdy byla škoda způsobena notářem;
b) příslušný úřad, došlo-li ke škodě v odvětví státní správy jež náleží do jeho působnosti, a dále v případech, kdy bylo soudem ve správním soudnictví vydáno nezákonné rozhodnutí, jímž soud, rozhodl o opravném prostředku nebo o žalobě proti rozhodnutí vydanému v odvětví státní správy, jež náleží do působnosti tohoto úřadu.

Podle § 6 odst. 4 téhož zákona, bylo-li nezákonné rozhodnutí vydáno Českou národní bankou nebo Nejvyšším kontrolním úřadem nebo došlo-li u České národní banky nebo Nejvyššího kontrolního úřadu k nesprávnému úřednímu postupu, jednají za stát tyto orgány.

Podle § 15 odst. 2 zákona domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho návrh plně uspokojen.

Podle § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.

Z výše uvedeného plyne, že v dané věci je předmětem žaloby žalobcem tvrzený nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím Krajského soudu v Praze, správních orgánů Okresního úřadu v Kladně, magistrátu města Kladna, Okresního soudu v Kladně a dalších. V předmětné věci je proto třeba postupovat podle zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, přičemž nárok je třeba uplatnit u orgánu uvedeného v § 6 tohoto zákona, jak je shora citován. Pokud snad žalobce uplatnil již nárok na náhradu škody u příslušného orgánu (§ 6 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.) a jeho nárok nebyl plně uspokojen, má možnost, podat žalobu v občanském soudním řízení u příslušného okresního soudu (§ 46 odst. 2 s. ř. s.). Bude-li žaloba podána do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení, platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došla odmítnutá žaloba.

Nejsou tedy splněny podmínky řízení před Nejvyšším správním soudem a tento nedostatek je neodstranitelný. Nejvyšší správní soud totiž v dané věci nemá pravomoc jednat

a rozhodovat. Bylo proto rozhodnuto tak, že žaloba se odmítá, neboť nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný /§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s./.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné**.**

V Brně dne 26.března 2003

JUDr.Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu